

Universitätsbibliothek Paderborn

Wyngaerden der sele

Veghe, Johannes

Hiltrup, 1940

9. Kap. Nae des wynstockes besnyden komet weynich bladder in den
wassen

urn:nbn:de:hbz:466:1-30728

heel grote konyck aller konynghen,^{1*} unghemetene, lovelic
almechtich, glorioes, rijke, mechtich, ewich,^{2*} unsterflic over
all benedijt^{3*} nae dyn godheit in tijt unde in ewicheit.

IX. Kap.

5 Nae des wynstockes besnyden komet weynich blader in den
wassen.

Des wynstockes blader syn groet, kostel unde schone. Aldus
syn de woerde cristi anden cruce. Natuerlike de wynstoc
nae syn besnyden ghift weynich blader, mer nae syn up
10 heffen unde oic na syn up bynden lopen daer vele blader
ut to allen syden. Aldus dede cristus de^{4*} aller edelste
wynstoc, nae syn besnyden in syn kyndheit heeft he weynich
woerde ghesproken. Lucas scrijft,¹ dat he in syn twelfte
jaer in den tempel bleef manc den doctores, de he vrage
15 voerleghede unde anwoerde gaf, unde daermede genc toe
nazareth myt synen oelders, den he voert underdanich was,
in stilheit unde^{5*} sympelheit blyvende sunder leer, sunder
discipelen, sunder prediken, sunder mirakelen. Och aldus
bleef de edele wynstoc in oetmoedicheit by der eerden myt
20 syn kleyne unde weynich bladeren, hent^{6*} dat em syn vader
openbaer makede^{7*} over all in der yordanen, van em be-
tughende, dat he was de sone godes, alle volke solden em
horen. Daer^{8*} woert desse wynstoc verheven, doe gaff he
syne rancken, syn bloyen, syn groyen,^{9*} syn blader over all
25 overmits syn hilghe leer, exemplel,^{10*} prediken, mirakelen,
over all de werlt vernoemet. Johannes scrijft,² dat jhesus
vele werken dede, de nicht en synt bescreven. Weren se
allen bescreven, all^{11*} de werlt en solde de boeken nicht
begrijpen. Daer nae woert de wynstoc up ghebunden an
30 den hoghen staeken. Cristus is anden cruce gheslaghen myt
nagelen unde oic myt syns selves mynlike banden stijff
ghehechtet. Och daer heeft he wonder-

^{1*} keseren   ^{2*} —   ^{3*} benedielick   ^{4*} unse
^{5*} —   ^{6*} unde † in   ^{7*} wente   ^{8*} openbaerde unde over al
kundich makede in der...   ^{9*} † so   ^{10*} syn groyen, syn
bloyen   ^{11*} † unde   ^{12*} — all
^{12*} — is

¹ Luc. 2, 46.   ² Joh. 21, 25.

like blader utghegheven, over all syn mynlike woerden ghesproken. O ynnighe sele, kundestu dyns meysters seven woerde anden cruce merken, de solden dyn sympelheit leren dyn krancheit beschermen in allen becoryngen vele bet,
 5 dan des natuerlichen wynstockes blader, beschuren unde beschudden^{1*} voer allen hagel, snee, storm eder sunnen hette. Waerlike desse seven woerde syn dy ghelyc als saetkoerne, dattu salst seyen up den acker dyns herten. Dan salstu over all rijke werden int meyen aller dogheden, al
 10 ler gracien, aller verdensten in cristo jhesu. Int eerste merke syn eerste loeff, dat is syn eerste woert: Vader verghiff em, want se en weten nicht, wat se doen. Waerliken de sunders, de bose yoden, hadden den konyng der glorien wonderlike vele quades ghedaen voer wonderlike vele gue
 15 des. Syn aensichte hadden se bespeghen, syn hovet ghequellet myt doernen, syn mund myt etic unde myt gallen,^{2*} syne handen unde voeten myt nagelen, syn wangen myt slaghen, syn oghen myt deckene, syn oren myt hoensprake, syn hals gheslaghen,^{3*} syn lijff myt bloetheit, over
 20 all myt last, schande unde pyne in den utersten graet. Unde sich, manc all dat lelyke roepen der aller wreedesten lewen machstu horen, o ynnighe sele, dat hertelike suchten dyns ghemynnede, mynlike sprekende: Vader verghiff et em. Manc den rasenden wulven unde greesseliken
 25 hunden merkedestu daer dat karmelike^{4*} karmen des unschuldigen lammes, cristi.^{5*} Manc den anxteliken hoernte unde wespen^{6*} gaf de konyck aller byen syn soete gunzen, over all vull angelen van buten ghestekken, mer selven al heel sunder angel, vul honyges oic up syne vervolgers, seg
 30 gende: Vaeder verghiff et em. O sote stemme der suchtenden tortelduven manc all den anxteliken beesten, o schone llyye manc all den doernen, o edele ffyolette manc alle den dystel, o unghewapende haseken manc alle den rasenden hunden, woe genoechlic is daer dyn ruken, dyn ver-

---

^{1*} beschudden, beschuren   ^{2*} † gelavet   ^{3*} — syn oghen myt deckene, syn oren myt hoensprake, syn hals gheslaghen   ^{4*} bermelike   ^{5*} — cristi   ^{6*} wypsen

we, dyn stemme: Vader verghif et em. Claerlike in der
tijt was hard vorst unde koelde, alsoe dat oic Petrus dat
vuer sochte, um dat he koelt was meer int herte dan int
lijff. De hagel was over all stormende, do de yoden also
5 anxteliken weren, roepende: Crucet ene, crucet ene. Unde
sich, een soete blasende wynt komet ut den edelen suden
unde unvermoedelike claerheit komet snel uten mynlien
herten jhesu als in den soeten meye, sprekende:¹ Vader
verghiff et em. Och yo de snaren in den zeydenspill styver
10 werden up getrecket, yo se beter unde soeter stemme ghe-
ven unde ghenoechlicher luden. O ynnighe sele, dit is dyns
meysters eerste lectie² up den predicstoel syns cruces.
Wilstu syn discipel wesen, soe moestu syn leer holden
unde exemplel volgen nae dynen vermoeghen. De cleder
15 cristi unde all dat he lijflike heeft geroert, dat plech men
te holden in groter eerweerdicheit, alst behoerlic is. Vele
meer salstu, o ynnige sele unde alle kynder der graciën, in
weerdicheit holden de woerde cristi, de ut syn mynlike
herte, doer syn waerachtighe mund syn ghekomen in unse
20 herte doer unse oren unde aller meest desse seven woerden
anden cruce, de kostelen blader desses wynstockes, unde
allermeest dat eerste woert: Vader verghiff et em. Och
desse eerste lectie unde leer des oversten meysters³ salstu
untfangen in⁴ dy, o ynnighe sele. Dyn meyster will dy
25 verhoren, oftu syn leer⁵ untholden hebst. Anders machstu
besorget wesen voer swaer slage in tijt of in ewicheit. Mer-
ke doch dyns selves krancheit alstu een luttel ungeluckes
krygest, alstu unrecht lydest nae dyn vermoeden, alstu
een luttel wordest vermaent.^{5*} Och dan bistu over all te
30 broken, unlydsam, wrake soekende over dyne misdaders.
Claerlike myt een plumeken machmen dy wonderen, an een
kaff worgestu, een kleyne wyndeken mach dy neder stor-
ten. Dan soekestu wrake teghen dynen vervolger, myt dyn
mulen, myt dyn prulen, myt

^{1*} lexe   ^{2*} och desse eerste des oversten meysters leer
unde lectie   ^{3*} an   ^{4*} + ock   ^{5*} versmaet
¹ Luc. 23,34.

dyn swyghen, myt dyn stygen, myt dyn nydicheit, myt dyn kyff,
 myt dyn verwyt, myt dyn achtersprake, myt dyn wederwrase. Unde sich, dyn meyster in syn allermeeste
 lyden, unrecht unde ghewelt ut syn aller mynlikeste herte
 5 sprac he:^{1*} Vader verghiff et em. Och se weren syn aller
 nydichste vervolgers. Unde sich, up de selve tijt was he em
 de aller mynlikeste salichmaker. O vader verghiff et em,
 want ic em dat all^{2*} vergeven hebbe. O ynnighe sele, merke
 dit exempl, dat up den berch van kalvarien dy vertoent is,
 10 unde doe oick daer na myt dyn naesten. En wil nicht ver-
 smaden dysns meysters eerste lere up synen predicstoel. Et
 is ummer dysns selves verlichtynge unde vordel, dattu ut-
 spyest ut den gronde dysns herten dat fenyn der bitterheit,
 dattu swoerliken dragest up dyn naesten. Du dragest in dyn
 15 herte een sweert, daer du dynen nabuer mede wille steken.
 Et mach komen dat he blijft unghewondet, um dat he veer
 is van dy of myt duldicheit ghewapent^{3*} teghen dy, also dat
 em dyn vuer nicht en bernet, noch dyn sweert nicht en
 20 quesset, noch dyn fenyn nicht en quellet; mer doch du en
 machst ummer^{4*} selven nicht wesen sunder wondyngen,
 sunder swellynge, sunder quessynge. Augustinus secht:⁵
 We synen naesten ut bitterheit dencket te quessene myt
 kyf,^{6*} myt verwyt of^{7*} schadyng, de doet ghelyc enen gecke,
 de een sweert trecket doer syns selves^{8*} herte, up dat he
 25 also^{9*} enen anderen moeghe steken in synen roc of in
 syn cleet.^{9*} O ynnighe sele, um dysns selves salicheit unde
 allermeest um dysns brudegoms mynlicheit, um dysns ko-
 nynges mildicheit verghif herteliken allen dynen misdaders,
 doe em guet nae dynen vermoegen unde bidde voer em
 30 salicheit in tijt unde in ewicheit. O arme mensche, in all
 dynen druc unde lyden^{10*} loep snel under den^{11*} cruce
 cristi, als hagel unde storm up dy komet, so krupet under
 dat eerste blat desses wynstockes, myt vlyte dechtich,

^{1*} — he   ^{2*} alheel   ^{3*} † is   ^{4*} — ummer   ^{5*} † ofte

^{6*} † myt   ^{7*} † lijf unde   ^{8*} so   ^{9*} synen clederen

^{10*} — unde lyden   ^{11*} dat

¹ ML. 38, 507, Serm. 77, n. 3. „Saevisti in inimicum tuum;
te saeviente ille nudatus est, tu iniquus es . . .“ cf. Anm. S. 35.

wat dyn here daer lydet ut syn aller mynlikeste gunsten um
 dyn salicheit unde dencke oic, woe nae dat dyn lyden
 also groet is als syn lyden, oftu oic also guet, also unschul-
 dich unde also edel sijst als de keyser aller konynghen, als
 5 de here aller mogentheit. Merke oick off dyne vervolgers
 also nydich syn als de yoden up em, den he wonderlike
 vele guedes ghedaen hadde unde wonderlike vele quades
 weder untfengh van em. Och int middel des allermeesten
 10 quades sprac he mynlike, hertelike, soetelike, ernstelike,
 gunstelike, andechtelike: Vader verghiff et em. Och dit
 sy dy^{1*} exempel, dit sy dy^{2*} lere, dit sy dyn wapen in allen
 unrechten. In den boeke der leeften staet,¹ dat davids toern
 is ghetymmert myt sterken borchvreden. Dusent schilde
 15 hanghen dar an, alle wapene der stercken. Waerlike jhesus
 is schoener unde stercker dan David, alheel begeerlick als
 de mynnende zele sprack in den boke der leeften. Syn cruce
 is syn stercke toern, wal ghetymmert myt stercken borch-
 vreden,^{3*} over all unverwynlic allen vyanden, beschermende
 20 alle vrenden. Daer hangen dusent schilde unde alle wapene
 der stercken, dat syn alle exemplre aller dogheden unde
 beschermynge teghen alle bekorynghe. Alle martelers unde
 alle gheestelike stryders syn ghestercket overmits dessen
 schilde unde wapene teghen alle vyanden. Petrus secht:²
 25 Broeders, cristus is anden cruce ghepyneghet, myt dessen
 selven overdencken sullen gij ghewapent wesen. Bernar-
 dus secht:³ De truwe ridder en achtet nicht syns selves
 wonden in den stryde, als he merket, dat syn konyngh
 selven is ghewondet. In der bybelen staet,⁴ dat de ruters
 30 in den stryden den elpendieren vertoenden dat rode sap
 der moerberen, daermede woerden se bereyt te stryden,
 over all unversaget an te gaene, doe se dat bloet ghesyen
 hadden.^{4*} Aldus^{5*} is ellic gheestelic stryder unbegaen te
 lydene, anghesyen dat syn here, syn verlosser, syn konyngh
 allermeest heeft geleden allene ut syns selves mynlicheit
 35 um elkes menschen salicheit in tijt unde in ewicheit.

^{1*} dyn   ^{2*} dyn   ^{3*} B. — Dusent schilde... borchvreden.

^{4*} — doe se dat bloet ghesyen hadden,   ^{5*} Dus

¹ Cant. 4, 4.   ² I. Petr. 4, 1.

³ Cf. ML. 182, Lib. ad milites Templi.

⁴ I. Mach. 6, 34.